

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασιλίδης

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΙΣ ΔΥΟ ΠΑΤΡΙΔΕΣ ΜΑΣ

Οι μονόδρομοι των δημοσκοπήσεων έγιναν ντέρμπι δεξιών - αριστερών

Σύμφωνα με τις δημοσκοπήσεις, πριν μερικές μόνο βδομάδες, ήταν μονόδρομος οι νίκες Νέας Δημοκρατίας στην Ελλάδα και Εργατικών στην Αυστραλία, αλλά επαληθεύτηκε άλλη μια φορά η άποψη πως στην πολιτική μια εβδομάδα είναι πολύς χρόνος (Χάρολντ Ουίλσον) και οι πολιτικοί αναλυτές προβλέπουν τώρα ντέρμπι για το εκλογικό αποτέλεσμα.

Σε λιγότερο από δύο βδομάδες το Σάββατο 18 Μαΐου θα πάμε στις κάλπες για ν' αποφασίσουμε αν θα μάς κυβερνήσουν οι συντηρητικοί

Λίμπεραλ ή οι έστω «αριστεροί» Εργατικοί, ενώ μια βδομάδα αργότερα την Κυριακή 26 Μαΐου τ' αδελφία μας θ' αποκαλύψουν στις ευρωεκλογές αν προτιμούν τον Κυριάκο Μητσοτάκη ή τον Αλέξη Τσίπρα.

Αν δεν είσαι φανατικός οπαδός των κομμάτων εξουσίας στις δύο πατρίδες μας είναι πολύ δύσκολο να προβλέψεις τους νικητές, παρόλο που υπάρχουν κάποιες ενδείξεις και τίποτε περισσότερο, γι' αυτό οι προεκλογικές εκστρατείες είναι σκληρές, οι υποσχέσεις μεγάλες και οι προσδοκίες νίκης αδικαιολόγητες.

Στην Ελλάδα η Νέα Δημοκρατία προηγείται στις δημοσκοπήσεις, αλλά ο Αλέξης Τσίπρας γεμίζει τα γήπεδα με ενθουσιώδεις πολίτες, στην Αυστραλία οι Εργατικοί προηγούνται στις δημοσκοπήσεις, αλλά οι Λίμπεραλ κλείνουν επικίνδυνα την ψαλίδα σύμφωνα με δύο χθεσινές δημοσκοπήσεις. Ο δεξιός πρωθυπουργός, Σκοτ Μόρισον, δίνει τον υπέρ πάντων αγώνα για κρατηθεί στην εξουσία, όπως το ίδιο κάνει ο αριστερός συνάδελφος του Αλέξης Τσίπρας, αλλά δεν αποκλείει την περίπτωση να έχουμε δύο δεξιές ή δύο αριστερές κυβερ-

νήσεις στην Ελλάδα και Αυστραλία. Αλλά αν με ενοχλεί κάτι στις προεκλογικές εκστρατείες είναι οι γραφικοί για να το πω λίαν επεικώς πολιτικοί αρχηγοί κομμάτων στις δύο πατρίδες μας, που πιστεύουν ότι θα διαψεύσουν τις δημοσκοπήσεις και με το 5% ή 6% των ψήφων θα γίνουν... πρωθυπουργοί.

Στην Αυστραλία έχουμε τον δισεκατομμυριούχο Κλάιβ Πάλμερ που ξοδεύει πάνω από \$50 εκατομμύρια δολάρια σε διαφημίσεις για να μάς πείσει ότι θα μάς σώσει(!) και στην Ελλάδα έχουν την Φώφη Γεννηματά.

Γραφικοί πολιτικοί

Ειλικρινά λέω -και το γνωρίζετε- πως διαφωνώ με τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές του Κυριάκου Μητσοτάκη, αλλά δεν με ενοχλεί. Μια Δημοκρατία είναι τόσο ισχυρή, όσο η αντιπολίτευσή της και οι δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι -είτε μού αρέσει είτε όχι- η Νέα Δημοκρατία είναι ισχυρή αντιπολίτευση και διεκδικεί την εξουσία.

Η Φώφη, όμως, ποιόν νομίζει ότι κοροϊδεύει με τις μεγαλοστομίες της και τους αντιπολιτευτικούς της μύδρους που φτάνουν στα όρια της αισχροφυσίας, εναντίον του Αλέξη Τσίπρα και του «ακροδεξιού» ΣΥΡΙΖΑ; Τουλάχιστον, αν έκανε αυτές τις καταγγελίες κάποιος άλλος πολιτικός ηγέτης, ίσως είχαν κάποια βάση, αλλά η κυρία Φώφη; Ο Αλέξης Τσίπρας δεν ήταν δεκανίκι του ακροδεξιού Πάνου Καμμένου, ο ακροδεξιός ήταν δεκανίκι του αριστερού ηγέτη και όταν συγκρούστηκαν ο Τσίπρας τού τραγούδησε «δυσό πορτες έχει η ζωή διάλεξε μια και φύγε», όπως και έγινε. Ο Αλέξης Τσίπρας δεν θα γινόταν το δεκανίκι κανενός δεξιού πολιτικού ηγέτη και απλά χρησιμοποίησε τον Καμμένο για να κυβερνήσει.

Όχι για να βοηθήσει την δεξιά, όπως έκανε το παρόν ΠΑΣΟΚ του Βενιζέλου, του Λοβέρδου και της Φώφης σαν αναπληρωτική καρέκλα του Αντώνη Σαμαρά και τού στενού ακροδεξιού συνεργάτη του Τάκη Μπαλτάκου. Τώρα η Φώφη μας καταγγέλει τον πρόεδρο της Δημοκρατικής Αριστεράς Θανάση Θεοχαρόπουλο επειδή έγινε υπουργός σε μια αριστερή κυβέρνηση.

Θράσος απύθμενο για μια πολιτικό που φιλοδοξεί να γίνει πρωθυπουργός επειδή το επώνυμό της είναι Γεννηματά. Ξέχασε πως η ίδια συμμετείχε στη δεξιότατη κυβέρνηση Σαμαρά σαν Αναπληρωτής Υπουργός Αμυνας; Ο πατέρας της, αείμνηστος Γεώργιος Γεννηματάς, που έγραψε ιστορία στο αληθινό ΠΑΣΟΚ τότε, θα δεχόταν έναν τέτοιο εξευτελισμό και μάλιστα μόνο σαν «αναπληρωτής» υπουργός σε μια δεξιά κυβέρνηση; Ο Θεοχαρόπουλος την ενόχλησε επειδή συμμετέχει σε σε

μία αριστερή κυβέρνηση και δεν ντρέπεται να τον σχολιάσει το παπαγαλάκι του Μητσοτάκη; Όπως δεν ντρέπονται ο Κλάιβ Πάλμερ και η Πολίν Χάνσον με τα σκάνδαλά τους επειδή όλοι αυτοί οι γραφικοί πολιτικοί νομίζουν ότι τρώμε κουτόχορτο...

Χρήστος Μπελέρχας

Υπάρχουν πολλές αιτίες να αιθάνομαι υπερήφανος για τον «Κόσμο» μας και ασφαλώς δεν αφορούν το γνωστό «αν δεν παινέσεις το σπίτι σου... κλπ.». Μια οποιαδήποτε άλλη εφημερίδα -έχουμε πολλά τέτοια παραδείγματα- θα είχε εξαφανιστεί προ πολλού αν έπρεπε να παλαίψει με σαράντα κύματα χωρίς να βουλιάξει, όπως αυτή που κρατάτε σήμερα στα χέρια σας.

«Ο Κόσμος» δεν επιβίωσε από καλή τύχη σχεδόν 40 χρόνια τούς κακούς εκδότες και αρχισυντάκτες, τον ανελέητο ανταγωνισμό, τα μεγάλα οικονομικά προβλήματα. Η εφημερίδα μας, η δική σας εφημερίδα, κυκλοφορεί επειδή πάντα υπήρχαν στελέχη που με προσωπικές θυσίες την κράτησαν όρθια όταν θεοί και δαίμονες συνομοτούσαν να την γονατίσουν.

Είμαι υπερήφανος για τους συναδέλφους μου που καθημερινά αγωνίζονται για να ετοιμάσουν μια ποιοτική εφημερίδα, είμαι όμως υπερήφανος και για τους (άμισθους, παρακαλώ!) συνεργάτες μας που με τα άρθρα τους ανεβάζουν το επίπεδο μιας παροικιακής εφημερίδας. Σήμερα θα αναφέρω τον Χρήστο Μπελέρχα επειδή είναι επίκαιρος λόγω εκλογών, χωρίς να υποτιμώ όλους τους άλλους που αγαπώ και εκτιμώ.

Ο Χρήστος Μπελέρχας ασχολείται με οικονομικά θέματα και τον διαβάζω με ευλάβεια, παρόλο που πολλές φορές ντρέπομαι όταν αποκαλύπτει το δικό μου ερασιτεχνισμό σ' αυτά τα θέματα. Όπως στο άρθρο του την περασμένη Παρασκευή, που θα έπρεπε να διαβάσετε όλοι όσοι ενδιαφέρεστε για τις εθνικές εκλογές στις 18 Μαρτίου, όπου ο Χρήστος κάνει μια πολύ ενημερωτική ανάλυση και σε απλή γλώσσα για τα οικονομικά μέτρα που

προτείνουν Λίμπεραλ και Εργατικοί με τις πιθανές συνέπειές τους.

Ευχαριστούμε Χρήστο!

Ικαρος Κυριάκου

Με μεγάλη χαρά, αλλά και ανακούφιση σας πληροφορώ σήμερα ότι ο καλός συνάδελφος, Ικαρος Κυριάκου, ξεπέρασε τον κίνδυνο από την ξαφνική πρόσφατη περιπέτεια με την υγεία του και ήδη βρίσκεται στο στάδιο της ανάρρωσης.

Σιδερένιος Ικαρε! Είναι η μόνη ευχή που μου έρχεται στο νου αυτή τη στιγμή και εκφράζω από καρδιάς, πιστεύω εκ μέρους όλων μας φίλων, αναγνωστών και ακροατών του.

Καλό!

Αργούσε το λεωφορείο, λέω 5 χιλιόμετρα είναι, ας περπατήσω και στα 200 μέτρα ξάπλωσα στην ασφάλτο να με πατήσει κάτι να με πάει το ΕΚΑΒ

Ακόμη ένα:

Ένας παπάς κι ένας καλόγερος στέκονται στην άκρη του δρόμου κρατώντας ένα μεγάλο πανό που γράφει:

«Το τέλος είναι κοντά. Αλλάξτε δρόμο πριν να είναι πολύ αργά!».

Περνάει το πρώτο αυτοκίνητο κι ο οδηγός του βγάζει το κεφάλι έξω απ' το παράθυρο και φωνάζει: «Τραβάτε σπία σας μπουρλοπαπάδες» και πατάει γκάζι.

Δεν περνάνε 5 δευτερόλεπτα και ακούγεται φρενάρισμα και στο τέλος ένας ήχος από τρακάρισμα, οπότε γυρίζει ο παπάς στον καλόγερο και λέει:

-Μήπως θα έπρεπε να γράψουμε καλύτερα: «Προσοχή, πεσμένη γέφυρα»;